RETTENS DOM (Fjerde Afdeling)

10. september 2008 *

I sag T-370/05,

Den Franske Republik, først ved G. de Bergues og A. Colomb, derefter ved M. de Bergues og A.-L. During, som befuldmægtigede,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved M. Nolin, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2005/579/EF af 20. juli 2005 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EUT L 199, s. 84), for så vidt som Kommissionen herved har udelukket visse udgifter fra EF-finansiering i henhold til en korrektion vedrørende fastsættelsen af de arealer, hvortil der kan ydes omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer for regnskabsårene 2001-2003,

har

* Processprog: fransk.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, O. Czúcz, og dommerne J.D. Cooke og I. Labucka (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig C. Kristensen,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 14. maj 2008,

afsagt følgende

Dom

Retsforskrifter

1 De grundlæggende bestemmelser om finansiering af den fælles landbrugspolitik (FLP) består, for så vidt angår udgifter afholdt fra den 1. januar 2000, af Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103).

2 Artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999 bestemmer:

»Kommissionen træffer beslutning om, hvilke udgifter der skal udelukkes fra den i artikel 2 og 3 omhandlede fællesskabsfinansiering, hvis den konstaterer, at udgifter ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

Forud for enhver beslutning om afvisning af finansiering skal de resultater, som Kommissionen er nået frem til ved sin efterprøvning, samt den pågældende medlemsstats svar foreligge i form af skriftlige meddelelser, hvorefter de to parter forsøger at blive enige om, hvilke konsekvenser der skal drages.

Hvis parterne ikke kan blive enige, kan medlemsstaten anmode om, at der inden for en frist på fire måneder indledes en forligsprocedure; der udarbejdes en rapport om resultaterne af denne procedure, som meddeles Kommissionen og gennemgås af denne, inden der træffes afgørelse om afvisning af finansiering.

Kommissionen anslår de beløb, der skal udelukkes, især på baggrund af det regelstridige forholds omfang. Kommissionen tager i denne forbindelse hensyn til overtrædelsens art og grovhed samt til den økonomiske skade, der er påført Fællesskabet […]«

3 Artikel 8, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 for så vidt angår

proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158, s. 6), bestemmer følgende:

»1. Når Kommissionen som følge af en undersøgelse finder, at udgifterne ikke er afholdt efter EF-reglerne, meddeler den den pågældende medlemsstat resultaterne af sin undersøgelse og de korrigerende foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at reglerne fremtidigt overholdes.

Meddelelsen skal indeholde en henvisning til nærværende forordning. Medlemsstaten skal afgive svar inden for to måneder, og Kommissionen kan ændre sit standpunkt under hensyn hertil. I behørigt begrundede tilfælde kan Kommissionen forlænge besvarelsesfristen.

Efter udløbet af denne frist indkalder Kommissionen til en bilateral drøftelse, og de to parter søger at nå frem til en aftale om de foranstaltninger, der skal træffes, og til en vurdering af, hvor alvorlig overtrædelsen er, og af den finansielle skade, den har påført Det Europæiske Fællesskab. Kommissionen meddeler efter denne drøftelse og efter udløbet af alle frister, som den har fastsat i samråd med medlemsstaterne, efter de bilaterale drøftelser til meddelelse af yderligere oplysninger, eller hvis medlemsstaten ikke accepterer indkaldelsen, efter udløbet af den frist, som Kommissionen har fastsat til medlemsstatens accept af denne indkaldelse, derefter officielt medlemsstaten sine konklusioner under henvisning til Kommissionens beslutning 94/442/EF. Uden at gyldigheden af fjerde afsnit i dette stykke berøres, vurderer Kommissionen i denne meddelelse, hvilke udgifter den har til hensigt at udelukke i medfør af artikel 5, stk. 2, [litra] c), i forordning (EØF) nr. 729/70.

Medlemsstaterne underretter snarest Kommissionen om de korrigerende foranstaltninger, som [de] har truffet for at sikre, at Fællesskabets regler overholdes, og om datoen for disse foranstaltningers faktiske iværksættelse. Kommissionen vedtager i givet fald en eller flere afgørelser i medfør af artikel 5, stk. 2, [litra] c), i forordning [EØF] nr. 729/70 for indtil den faktiske dato for de korrigerende foranstaltningers iværksættelse at udelukke de udgifter, der er afholdt, uden at Fællesskabets regler blev overholdt.«

4 Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin (EFT L 179, s. 1, berigtigelse EFT L 271, s. 47) bestemmer bl.a. følgende:

»*Artikel 11*

1. Der indføres en ordning for omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer.

2. Ordningens mål er at tilpasse produktionen til efterspørgslen på markedet.

3. Ordningen skal omfatte en eller flere af følgende aktioner:

a) sortsomstilling, også ved hjælp af dobbeltpodning

b) flytning af vindyrkningsarealer

c) forbedring af driftsmetoder i tilknytning til ordningens mål.

Ordningen omfatter ikke den normale fornyelse af udtjente vindyrkningsarealer.

[…]

Artikel 13

1. Der udbetales kun omstrukturerings- og omstillingsstøtte, hvis medlemsstaten har udarbejdet eller i givet fald godkendt en plan. Støtten ydes som:

a) en godtgørelse til producenterne for indkomsttab i forbindelse med gennemførelse af planen og

b) et bidrag til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne.

2. Producenternes godtgørelse for indkomsttab kan bestå i:

a) tilladelse til dyrkning af både gamle og nye vinstokke i en bestemt periode, som højst må være på tre år, jf. dog bestemmelserne i kapitel I, eller

b) økonomisk godtgørelse fra Fællesskabet.

3. Fællesskabets tilskud til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne kan højst udgøre 50% af disse omkostninger. I områder, der er klassificeret som mål nr. 1-regioner efter Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene, kan Fællesskabets tilskud dog udgøre 75%. Medlemsstaterne må under ingen omstændigheder deltage i finansieringen, jf. dog artikel 14, stk. 4.

[…]

Artikel 15

Gennemførelsesbestemmelserne til dette kapitel vedtages efter proceduren i artikel 75.

Disse bestemmelser kan navnlig omfatte:

a) mindstestørrelse for de pågældende vindyrkningsarealer

b) bestemmelser om anvendelsen af genplantningsrettigheder generelt og nye plantningsrettigheder, der er tildelt til unge landmænd i forbindelse med planerne for konkret forbedring, ved iværksættelsen af programmerne

c) bestemmelser med sigte på at undgå en forøgelse af produktionskapaciteten som følge af anvendelsen af dette kapitel

d) lofter for støtte pr. hektar.«

5 I artikel 13, stk. 1, 2 og 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1227/2000 af 31. maj 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning nr. 1493/1999 for så vidt angår produktionskapacitet (EFT L 143, s. 1) bestemmes bl.a.:

»1. Medlemsstaternes myndigheder fastsætter den størrelse, som et areal mindst skal have, for at der kan ydes omstrukturerings- og omstillingsstøtte, og den størrelse, som et areal mindst skal have efter omstruktureringen og omstillingen.

2. Medlemsstaternes myndigheder fastlægger:

a) hvilke foranstaltninger der skal indgå i planerne

b) gennemførelsesfrister, der ikke må overstige fem år

c) forpligtelse til i alle planer for hvert regnskabsår at anføre, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres i det pågældende regnskabsår, og hvilket areal der berøres af hver foranstaltning

d) procedurer for tilsyn med gennemførelsen […]

4. Medlemsstaternes myndigheder fastsætter regler for det klart afgrænsede anvendelsesområde og lofterne for den støtte, der skal ydes. Medmindre andet er fastsat i kapitel III i afsnit II i forordning […] nr. 1493/1999 og i nærværende kapitel kan disse regler bl.a. omfatte betaling af faste beløb, maksimumsstøtte pr. hektar og graduering af støtten på grundlag af objektive kriterier. Disse regler skal navnlig gøre det muligt at yde passende højere støtte i tilfælde, hvor genplantningsrettigheder, der opstår ved rydning som fastsat i planen, anvendes til gennemførelse af planen.«

6 Artikel 15a i forordning nr. 1227/2000, der blev indsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2002 af 24. juli 2002 (EFT L 196, s. 23) om ændring af forordning nr. 1227/2000, bestemmer:

»1. Uanset artikel 15 kan medlemsstaterne fastsætte, at støtten udbetales efter kontrol af, om samtlige foranstaltninger i støtteansøgningen er gennemført. Konstateres det i forbindelse med kontrollen, at samtlige foranstaltninger i støtteansøgningen ikke er helt gennemført, men at de er gennemført på mere end 80% af de pågældende arealer inden for fristerne, udbetales støtten efter fradrag af et beløb, der er dobbelt så stort som den supplerende støtte, der ville være blevet ydet for gennemførelse af samtlige foranstaltninger på alle arealer.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte, at støtten udbetales som forskud til producenterne for samtlige foranstaltninger i støtteansøgningen, inden samtlige foranstaltninger er gennemført, hvis gennemførelsen er påbegyndt, og producenten har stillet en sikkerhed på 120% af støtten. Ved anvendelse af forordning (EØF) nr. 2220/85

vedrører forpligtelsen pligt til at gennemføre samtlige foranstaltninger senest to år efter, at forskuddet er ydet.

Medlemsstaten kan tilpasse denne frist, når:

a) de pågældende arealer ligger i områder, der har været ramt af en naturulykke, der er anerkendt af den pågældende medlemsstats myndigheder

b) plantesundhedsproblemer ved plantematerialet, der forhindrer gennemførelsen af den fastsatte foranstaltning, er attesteret af et organ, som den pågældende medlemsstat har anerkendt.

Konstateres det i forbindelse med kontrollen, at den foranstaltning, der er anført i støtteansøgningen, og som der er udbetalt et forskud for, ikke er helt gennemført, men at den er gennemført på mere end 80% af de pågældende arealer inden for fristerne, frigives sikkerheden efter fradrag af et beløb, der er dobbelt så stort som den supplerende støtte, der ville være blevet ydet for gennemførelse af foranstaltningen på alle arealer.

Giver producenten afkald på forskuddet inden for en frist, som den pågældende medlemsstat fastsætter, frigives 95% af sikkerheden. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen den frist, de har fastsat i medfør af dette afsnit.

Giver en producent afkald på at gennemføre foranstaltningen inden for en frist, som den pågældende medlemsstat har fastsat, betaler han forskuddet tilbage, hvis det allerede er udbetalt, og derefter frigives 90% af sikkerheden. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen den frist, de har fastsat i medfør af dette afsnit.

3. I forbindelse med denne artikel gælder der en tolerance på 5% ved kontrollen af de pågældende arealer.«

Sagens baggrund

Den metode, som Den Franske Republik har anvendt med henblik på støtteberegningen

7 Den Franske Republik blev pålagt finansielle korrektioner ved Kommissionens beslutning 2005/579/EF af 20. juli 2005 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen (EUT L 199, s. 84, herefter »den anfægtede beslutning«) som følge af, at Kommissionen har vurderet, at Den Franske Republik havde medtaget arealer, som ikke var støtteberettiget, ved beregningen af omkostningerne til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer.

8 Som det fremgår af akterne i hovedsagen, herunder især rapporten fra forligsorganet og af fællesministerielle bekendtgørelser om betingelserne for tildeling af omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer i produktionsårene 2000/2001

og 2001/2002 (jf. *Journal Officiel de la Republique française,* henholdsvis af 24.5.2001 og 5.4. 2002), havde de franske myndigheder valgt at udbetale faste beløb. Støtten blev udbetalt stykvist pr. omstruktureret hektar (euro pr. hektar).

9 Beregningen af omkostningerne tager hensyn til de vindyrkningsarealer, som indbefatter agerkanter, dvs. sidearealer og de slutninger af rækkerne, der kræves for passage og vending af vindyrkningsudstyr, såsom traktorer og høstmaskiner.

10 Denne beregning blev således udført på grundlag af en beskrivelse af en standardparcel defineret som en vinmark på en hektar, rektangulær og flad, som omfatter de agerkanter, som er nødvendige for drejning af landbrugsmaskiner på højst 10% af arealet, dvs. seks meter i slutningen af rækkerne.

11 Med henblik på at tage hensyn til de forskellige parcelformer og særlige topografier, blev der fastlagt et nomogram, dvs. en grafisk fremstilling over arealkanterne, til fremgangsmåden ved arealberegningen. Nomogrammet fastsætter en maksimumsprocentsats for ubeplantede vinarealer, som f.eks. udgør 30% for de parceller, hvis beplantede vinareal er mindre end 35 ar, og 5% for de parceller, hvis beplantede vinareal er større end 15 hektar.

12 De forskellige omkostninger til et vindyrkningsareal blev individualiseret pr. post, som f.eks. indkøb af planter, plantebeskyttelsesbehandlinger og arbejdskraft. I øvrigt var det kun de konsekvente omkostninger, dvs. dem, som ikke er lejlighedsvis forekommende, som blev medtaget i beregningen af beløbet. Oplysningerne vedrørende omkostningerne blev oversendt af landbrugsrådene og ajourført, hvis det var relevant.

13 Godtgørelsessatsen blev gradueret i forhold til fire kriterier: tilhørsforhold til en sammenslutning af producenter, egenskaben ung landmand, underskrivelsen af en områdekontrakt (CTE) samt plantningsrettighedernes oprindelse. Den maksimale støttesats svarer til en plantning, som med den genbeplantningsret, der opstår ved en rydning på bedriften efter den 31. juli 2000, er foretaget af en ung landmand, som er tilsluttet en sammenslutning af producenter, og som har underskrevet en CTE.

14 Med henblik på i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, i forordning nr. 1493/1999 at sikre, at støtten højst udgør 50% af omstruktureringsomkostningerne, blev de faste beløb fastsat ved at sikre, at det højest anvendte støttebeløb ikke oversteg 50% af den laveste omkostning til en plantning.

Proceduren, der førte til den anfægtede beslutning

15 Kommissionens tjenestegrene gennemførte i perioden mellem den 23. og den 27. september 2002 en undersøgelse i Frankrig vedrørende ordningen for tildeling af omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer.

16 Efter undersøgelsen tilsendte Kommissionen den 10. februar 2003 de franske myndigheder en meddelelse i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1663/95.

17 De franske myndigheder besvarede denne meddelelse den 20. maj 2003.

18 Kommissionen afholdt et bilateralt møde med de franske myndigheder den 30. september 2003.

19 Efter dette møde tilsendte Kommissionen den 22. juli 2004 de franske myndigheder en formel meddelelse i henhold til artikel 8 i forordning nr. 1663/95, hvori den fastholdt, at tildelingen af omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer ikke var blevet gennemført i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne for regnskabsårene 2001 og efterfølgende. Kommissionen henviste især til resultaterne af den kontrol, udført efter dens anmodning, af en stikprøve af 50 sager, der havde været genstand for en udbetaling i løbet af regnskabsåret 2001, som har dokumenteret, at det areal, som faktisk havde vinstokke, kun udgjorde et gennemsnit på 90% af det anerkendte støtteberettigede areal. Kommissionens tjenestegrene fastslog derfor, at arealforskellen på 10% svarede til den andel, som ikke var støtteberettiget for de udgifter, som blev afholdt til omstrukturering af vindyrkningsarealet. Kommissionen konkluderede følgelig, at der skulle anvendes en finansiel korrektion på 10% med hensyn til de udgifter, som var blevet anmeldt under den periode, som har været genstand for Fællesskabets revision.

20 Den 4. oktober 2004 indbragte de franske myndigheder sagen for forligsorganet, der holdt møde den 2. marts 2005 og afgav sin rapport den 21. marts 2005. Forligsorganet konkluderede, at det var muligt — særligt i forbindelse med små vinmarker — at støtte var blevet ydet til arealer, som ikke havde afholdt omstruktureringsudgifter. Det blev endvidere konstateret, at det inden for den fastsatte frist ikke havde været muligt at forlige de to parters synspunkter.

21 Efter afholdelsen af mødet i forligsorganet, men for sent til, at forligsorganet kunne tage hensyn til denne oplysning, fremsendte de franske myndigheder yderligere oplysninger vedrørende den påståede risiko for en overskridelse af tærsklen for fællesskabsfinansiering. Denne oplysning vedrørte især resultaterne af beregningerne, som godtgjorde, at selv med udgangspunkt i et ekstremt tilfælde ifølge den franske støtteordning ville det maksimale beløb for overskridelse af omkostningerne vedrørende hele det franske område være på 2 294 EUR, og for vinproduktionsåret 2000/2001 ville den gennemsnitlige støttesats være på 4 751 EUR pr. hektar, dvs. et beløb, der er væsentligt lavere

end 7 716 EUR pr. hektar, idet sidstnævnte beløb svarer til 50% af omkostningen til en omstruktureringsaktion. For vinproduktionsårene 2001 og 2002 ville beløbene være på henholdsvis 6 197 EUR pr. hektar og 8 371 EUR pr. hektar.

22 Den 4. maj 2005 tilsendte Kommissionen de franske myndigheder en skrivelse, hvori den redegjorde for sin endelige holdning.

23 Kommissionen vedtog den anfægtede beslutning den 20. juli 2005 og pålagde bl.a. Den Franske Republik en punktvis korrektion på 10% for den omstrukturerede eller omstillede del af arealet.

Retsforhandlinger og parternes påstande

24 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. september 2005 anlagde Den Franske Republik denne sag.

25 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Fjerde Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling.

26 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under retsmødet den 14. maj 2008.

27 Den Franske Republik har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den udelukker et beløb på 13 519 122,05 EUR, svarende til en korrektion vedrørende fastsættelsen af de arealer, hvortil der kan ydes omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer for regnskabsårene 2001-2003, fra EF-finansiering.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

28 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Parternes argumenter

29 Den Franske Republik har gjort to anbringender gældende vedrørende for det første en tilsidesættelse af forordning nr. 1258/1999 og for det andet en tilsidesættelse af begrundelsespligten.

30 Med hensyn til det første anbringende om en tilsidesættelse af forordning nr. 1258/1999 har Den Franske Republik gjort gældende, at Kommissionen udelukkede udgifter, der dog havde været afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, fra EF-finansiering, og at disse udgifter under alle omstændigheder ikke havde skadet

fællesskabsbudgettet. Kommissionen har af denne grund tilsidesat bestemmelserne i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999.

31 Under retsmødet og i overensstemmelse med det, der var blevet konstateret af forligsorganet, bemærkede Kommissionen, at hovedspørgsmålet i denne sag vedrørte den beregningsmetode, som Den Franske Republik havde anvendt, idet risikoen for, at fællesskabsbudgettet blev skadet, var begrænset til et eller to enkeltstående tilfælde, som kunne føre til overskridelse af Fællesskabets finansieringsmargen.

Påstanden om, at udgifterne er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne

32 Den Franske Republik har anført, at det følger af fast retspraksis vedrørende afslutningen af medlemsstaternes regnskaber over udgifter finansieret af EUGFL, »Garantisektionen«, at mens det påhviler Kommissionen at bevise, at der foreligger en tilsidesættelse af fællesskabsbestemmelser, påhviler det i givet fald medlemsstaten, når denne tilsidesættelse er fastslået, at godtgøre, at Kommissionen har begået en fejl med hensyn til de økonomiske virkninger af tilsidesættelsen. I det foreliggende tilfælde har Kommissionen ikke bevist, at der er tale om en tilsidesættelse af fællesskabsreglerne.

33 Den Franske Republik har anført, at den definition af et støtteberettiget areal, som Kommissionen har henvist til, og ifølge hvilken det areal, som der skal tages i betragtning ved EF-finansiering, er det areal, som har vinstokke, ikke kan udledes af fællesskabsreglerne. Under disse omstændigheder er den eneste forpligtelse, der

påhviler medlemsstaten, at sikre, at Fællesskabets tilskud til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne ikke overstiger 50% af disse omkostninger.

34 Den Franske Republik har gjort gældende, at artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 1227/2000 giver medlemsstaterne ret til at foreskrive betaling af faste beløb. Fællesskabsreglerne præciserer ikke beregningsmetoden for disse beløb, ligesom de heller ikke definerer begrebet støtteberettiget areal. Det tilkommer derfor medlemsstaterne at fastlægge disse definitioner, alene med forbehold af, at omstrukturerings- og omstillingsstøtten til vindyrkningsarealer ikke overstiger 50% af disse omkostninger. Det er Den Franske Republiks opfattelse, at den har defineret begrebet støtteberettiget areal på en måde, der respekterer samtlige bestemmelser vedrørende den fælles markedsordning for vin.

35 Den Franske Republik bestrider Kommissionens påstand om, at den har reduceret det faste støttebeløb og modregnet denne reduktion ved at tildele støtten til et areal, som ikke er støtteberettiget, og derved ulovligt taget hensyn til agerkanterne, mens det kun er vinstokkene, som er støtteberettigede. Den Franske Republik har også gjort gældende, at finansieringsordningen heller ikke har til formål at indføre nogen som helst modregning mellem støttemodtagerne. Den Franske Republik har derimod beregnet et fast beløb på grundlag af de reelle omkostninger, som den har anvendt på de arealer, som den anså for støtteberettigede, med henvisning til alle de bestemmelser, der finder anvendelse på den fælles markedsordning for vin.

36 Med hensyn til de praktiske overvejelser har Den Franske Republik bemærket, at ud af de forskellige udgiftsposter til en plantningsaktion er det kun leveringen af vinplanter, som udelukkende afhænger af det areal, der er beplantet med vinstokke. De andre poster, såsom jordtilberedning, der indebærer dræningsarbejder og udgravning, vedrører også agerkanterne.

37 Den Franske Republik har tilføjet, at anvendelsen af tekniske og personalemæssige ressourcer, og derfor de samlede omkostninger pr. hektar, stiger i takt med, at arealet bliver mindre, og at andelen af agerkanter er så meget desto større, som arealet er lille.

38 Den Franske Republik har ligeledes bemærket, at hvis det i forbindelse med omstrukturering af vindyrkningsarealer kun var arealet med vinstokke, som blev taget i betragtning, ville vindyrkerne være fristet til at mindske arealet uden vinstokke mest muligt, hvilket ville have en forøgelse af produktionskapaciteten til følge.

39 I øvrigt behøver en manglende hensyntagen til agerkanterne ved ydelsen af støtte ikke nødvendigvis at føre til en formindskelse af udgifterne. Støttebeløbet, som beregnes med henvisning til omstruktureringsomkostningerne for en parcel på en hektar, inklusive agerkanter, vil således fremover blive knyttet til et mindre areal. Reduktionen af det areal, som har opnået godtgørelse, vil således blive udlignet af forøgelsen af godtgørelsesbeløbet.

40 I modsætning til det af Kommissionen hævdede ville det, selv om omstruktureringsstøtten forelå i form af et bidrag til omstruktureringsomkostningerne, ikke være muligt at udskille den fra begrebet »vinarealer med plantningsrettigheder«. Det følger således af bestemmelserne i artikel 15 i forordning nr. 1493/1999 og artikel 13 i forordning nr. 1227/2000, at medlemsstaterne skal fastlægge den størrelse, som en parcel mindst skal have, for at der kan ydes omstrukturerings- og omstillingsstøtte. Artikel 15a definerer de økonomiske konsekvenser af en delvis gennemførelse af de foranstaltninger, som fremgår af støtteansøgningen, idet den fastlægger en tærskel for arbejder, som er gennemført på mere end 80% af arealet, med henblik på gennemførelse af betalinger.

41 På samme måde foreligger der en klar forbindelse mellem støtteordningen og fortegnelsen over vindyrkningsarealer. Både for fortegnelsen og tildelingen af omstrukturerings- og omstillingsstøtte bliver der taget hensyn til det plantede areal. Med hensyn til udarbejdelsen af fortegnelsen defineres en vinstokparcel i artikel 2, litra f), i Kommissionens forordning (EØF) af 3. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende udarbejdelse af en fællesskabsfortegnelse over vindyrkningsarealer (EFT L 62, s. 10) som »en sammenhængende del af arealet, som afgrænset i grundmatriklen«.

42 Efter Den Franske Republiks opfattelse fremgår det af det anførte, at Kommissionen fejlagtigt har udelukket beløbet på 13 519 122,05 EUR fra EF-finansiering, eftersom dette beløb svarer til de udgifter, som er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne.

43 Kommissionen har heroverfor anført, fastlæggelsen af støttebeløbet tager hensyn til selvstændige kriterier, som adskiller sig fra kriterierne for arealernes støtteberettigelse. Kommissionen finder, at det ikke er fordi de franske myndigheder har reduceret det faste støttebeløb, at de i samme forhold kunne forøge de støtteberettigede arealer, idet disse to faser i proceduren tager hensyn til meget specifikke kriterier og »forskellige regler«. Kommissionen har til støtte for denne påstand analogt henvist til sondringen mellem udvælgelseskriterierne og tildelingskriterierne på området for offentlige kontrakter (Domstolens dom af 19.6.2003, sag C-315/01, GAT, Sml. I, s. 6351).

44 Kommissionen bemærker på det praktiske plan, at støtten i nogle tilfælde er blevet ydet for hele det areal, som producenten har angivet, hvorimod det areal, som faktisk har vinstokke, kun udgør 70% af det pågældende areal. Der er utvetydigt klart tale om en »overkompensation«, der går langt videre end det, som de franske myndigheder har gjort gældende.

45 Kommissionen har også bestridt, at plantningsrettighederne kan sidestilles med omstrukturerings- og omstillingsordningen, og bestrider derfor anvendelsen af den samme regnskabsmetode for arealer, som har plantingsrettigheder, og arealer, som modtager støtte. Kommissionen henviser i denne forbindelse til artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1493/1999, som bestemmer, at omstrukturerings- og omstillingsstøtte kan have form af et bidrag til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne, skønt støtten udtrykt i form af genbeplantningsrettigheder henviser til et areal.

46 Det forholder sig på samme måde med en sidestilling af den elektroniske fortegnelse over vindyrkningsarealer med ovennævnte ordning, så meget desto mere som parcellen i medfør af artikel 2, litra f), i forordning nr. 649/87 defineres som en sammenhængende del af arealet, som afgrænset i grundmatriklen, idet agerkanterne derfor er inkluderet. Kommissionen henviser til artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2729/2000 af 14. december 2000 om gennemførelsesbestemmelser for kontrol i vinsektoren (EFT L 316, s. 16), som bl.a. bestemmer, at endeligt ophør med vindyrkning samt omstruktureringer og omstillinger, som Fællesskabet medfinansierer, kontrolleres systematisk på stedet. Efter Kommissionens opfattelse er der med denne bestemmelse indført en formel og udtrykkelig sondring mellem de generelle aspekter af produktionspotentialet og de specifikke foranstaltninger vedrørende ophør og omstrukturering og omstilling. For de sidstnævntes vedkommende, for hvilke der foreligger et finansielt EF-tilskud, er den systematiske kontrol på stedet tvungen. Denne kontrol vedrører imidlertid to væsentlige forhold i ordningen, nemlig opmålingen af arealer og spørgsmålet, om de foranstaltninger, som opnår tilskud, faktisk har været afholdt.

47 Med hensyn til Den Franske Republiks argument om risiciene ved stigningen i de faktisk høstede mængder har Kommissionen bemærket, at fællesskabslovgivningen pålægger medlemsstaterne at sikre, at der ikke sker en samlet forhøjelse af produktionspotentialet. Kommissionen afviser også Den Franske Republiks argument om risikoen for en forhøjelse af udgifterne, idet den gør gældende, at den årligt vedtager en beslutning om fordeling af de vejledende støttebeløb mellem medlemsstaterne, og at denne oprindelige tildeling begrænser EUGFL's refusion.

Påstanden om, at den af de franske myndigheder anvendte beregningsmetode ikke indebærer et tab for fællesskabsbudgettet

48 Det er Den Franske Republiks opfattelse, at Kommissionen ikke har fremført alvorlige holdepunkter for, at den metode, som blev anvendt i Frankrig, kunne indebære et tab for fællesskabsbudgettet. Den Franske Republik har også bestridt Kommissionens påstand, indeholdt i det memorandum af 17. februar 2005, som blev fremlagt for forligsorganet, hvorefter den udbetalte støtte i et konkret tilfælde nåede 51,6%, og der derfor var tale om en overskridelse på 1,6%.

49 Den Franske Republik har anført, at for at støtten ikke i noget tilfælde kan overstige 50% af omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne, er de faste satser blevet fastsat ved at sikre, at lofterne for den højeste støttesats ikke oversteg 50% af den laveste omkostning til en plantning. Idet den laveste konstaterede omkostning for omstrukturering og omstilling for vinproduktionsåret 2000/2001 således var på 15 432 EUR, var det loft, som ikke kan overskrides, på 7 716 EUR, og den maksimale godtgørelsessats blev fastsat til 7 170 EUR. Idet den laveste konstaterede omkostning for vinproduktionsåret 2001/2002 således var på 16 743 EUR, var det loft, som ikke kan overskrides, på 8 371 EUR, og det største godtgørelsesbeløb blev fastsat til 8 000 EUR. Følgelig har langt størsteparten af de vinproducenter, som foretager en omstrukturerings- eller omstillingstransaktion, på grund af støttens faste karakter modtaget støtte, som ikke udgjorde 50% af de afholdte udgifter.

50 Den Franske Republik har tilføjet, at selv med udgangspunkt i et ekstremt tilfælde med en maksimal sats på 7 170 EUR pr. hektar, sammenlignet med omkostningen til plantning i Languedoc-Roussillon, som har den laveste omkostning til plantninger i alle de franske regioner, og for en parcel på mindre end 80 ar, hvis agerkanter udgør 25%, kan risikoen for en overskridelse af loftet på 50% af omstruktureringsomkostningerne anslås til i gennemsnit 3,2%, og vedrører kun ti hektar af hele det franske område område. Følgelig er den maksimale overskridelse af omkostningerne til hele dette område resultatet af følgende formel: 10 hektar x 0,032 x 7 170 EUR pr. hektar = 2 294 EUR.

51 Ifølge Den Franske Republik bør dette ringe beløb relativiseres i forhold til støtte på mindre end 50%, som har kunnet udbetales i forskellige situationer. Den finder derfor, at selv om dette ekstreme tilfælde, som Kommissionen har anvendt, skulle tages i betragtning, findes de økonomiske konsekvenser for fællesskabsbudgettet under alle omstændigheder ikke.

52 Kommissionen har hertil anført, at det er ganske irrelevant, at det maksimale godtgørelsesbeløb er blevet fastsat til under den laveste omkostning til en plantning. Ifølge Kommissionen er det ikke fordi de franske myndigheder begrænsede det faste støttebeløb for dermed at kunne finansiere arealer, som ikke var støtteberettigede. Kommissionen har til støtte for sine argumenter påberåbt sig Rettens dom af 25. juli 2006, Belgien mod Kommissionen (sag T-221/04), idet den har gjort gældende, at det i denne dom blev fastslået, at enhver ulovlig udbetaling af støtte medførte et for meget udbetalt beløb og derfor et tab for EUGFL.

53 Kommissionen har anført, at det eksempel, som den gav, der beviser, at støttesatsen for en parcel havde været på 51,6%, kun blev brugt som en illustration, og at de franske myndigheder ikke under nogen omstændigheder med henvisning til dette eksempel kunne godtgøre, at der ikke forelå noget tab for fællesskabsbudgettet. Kommissionen finder derfor, at der ikke kan tages hensyn til den beregning af tabet, som er angivet i stævningen, der bygger på en overskridelse på 1,6%.

54 Kommissionen forklarer, at det derimod på grundlag af en stikprøve af 50 sager, hvori hver omstruktureret parcel efter Kommissionens anmodning blev opmålt på ny af de franske myndigheder, blev konstateret, at ca. 10% af de ikke-støtteberettigede arealer havde modtaget støtte. Det er ubestrideligt, at dette har forårsaget et tab for fællesskabsbudgettet.

Rettens bemærkninger

— Begrebet støtteberettiget areal

55 Det bemærkes, at det i Fællesskabets lovgivning, nærmere bestemt artikel 13 i forordning nr. 1227/2000, udtrykkeligt er fastsat, at medlemsstaterne har kompetence til at fastsætte regler for det klart afgrænsede anvendelsesområde og lofterne for den støtte, der skal ydes, som bl.a. omfatter betaling af faste beløb, maksimumsstøtte pr. hektar og graduering af støtten på grundlag af objektive kriterier.

56 Det følger af beskrivelsen af den af de franske myndigheder anvendte metode til at beregne omstrukturerings- og omstillingsstøtten (jf. præmis 8-15 ovenfor), at myndighederne har indført en ordning, som fuldstændigt opfylder de i ovennævnte lovgivning fastsatte kriterier. Det bemærkes endvidere, at Fællesskabets lovgivning definerer begrebet »støtteberettiget areal«, hvilket ikke bestrides af Kommissionen.

57 Der er derfor ikke noget retligt grundlag for at forbyde Den Franske Republik at medtage agerkanterne i referencearealerne med henblik på at fastlægge betalingerne. I modsætning til hvad Kommissionen i det væsentlige har gjort gældende, regulerer artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1493/1999 ikke på nogen måde dette spørgsmål.

58 Tilbage står således at undersøge, om den franske ordning herved faktisk har skabt en risiko for tab for fællesskabsbudgettet.

— Risikoen for en overskridelse af tærsklen for fællesskabsfinansiering

59 Det bemærkes indledningsvis med hensyn til Kommissionens henvisning til dommen i sagen Belgien mod Kommissionen (præmis 86), hvori det blev fastslået, at enhver ulovlig udbetaling af støtte medførte et for meget udbetalt beløb og derfor et tab for EUGFL, at eftersom ordningen med tildeling af omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer i Frankrig ikke er i strid med fællesskabslovgivningen — i overensstemmelse med det i denne doms præmis 56 og 57 anførte — finder resultatet i nævnte dom ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.

60 Ligeledes skal det med hensyn til resultaterne af den kontrol af en stikprøve af 50 sager, der havde været genstand for en udbetaling i løbet af regnskabsåret 2001, som viste, at det støtteberettigede areal omfattede mellemrummene mellem planterne — dvs. en bredde svarende til halvdelen af afstanden mellem vinstokkene — kun i gennemsnit udgør 90% af det støtteberettigede areal, bemærkes, som det er fastslået ovenfor, at fællesskabslovgivningen ikke kræver, at medlemsstaterne udelukker agerkanterne fra referencearealerne med henblik på at fastlægge betalingerne. Kommissionens argument om resultaterne af den kontrol, som blev udført med henblik på at fastslå en overskridelse af tærsklen for fællesskabsfinansiering, er derfor ikke i sig selv relevant.

61 Det følger af det foregående, at idet en automatisk formodning om ulovligheden af de udgifter, der er afholdt inden for rammerne af den franske betalingsordning, er udelukket, skal der foretages en undersøgelse af den faktiske risiko for overskridelse af tærsklen for fællesskabsfinansiering, som EUGFL pådrager sig.

62 Kommissionen har under retsmødet først og fremmest gjort gældende, at fællesskabslovgivningen giver mulighed for at finansiere omkostninger, således at agerkanterne, som ikke afføder omstrukturerings- og omstillingsomkostninger, ikke er berettigede til EF-tilskud.

63 Det må med hensyn til dette argument fastslås, at det ikke fremgår af sagen, at parterne udførligt har drøftet spørgsmålet, om agerkanterne rent faktisk kunne medføre visse omkostninger, som skal godtgøres af Fællesskabets fonde i forbindelse med omstrukturering og omstilling.

64 Desuden anførte Kommissionen i sin meddelelse af 10. februar 2003, som blev tilsendt de franske myndigheder i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1663/95 (jf. præmis 17 ovenfor), at »[a]nalysen af nødvendige omkostninger til omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealet viser, at den faste støtte, som er blevet tildelt, hovedsageligt er forbundet med det areal, som faktisk har vinstokke«. Det samme konstateres i Kommissionens skrivelse af 22. juli 2004, som udgør den formelle meddelelse som omhandlet i artikel 8, stk. 1, i forordning nr. 1663/95 og i artikel 1, stk. 1, litra a), i Kommissionens beslutning 94/442/EF af 1. juli 1994 om indførelse af en forligsprocedure i forbindelse med regnskabsafslutningen for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), »Garantisektionen« (EFT L 182, s. 45).

65 Det følger derfor af de to ovennævnte skrivelser, at Kommissionen ved at vedtage den anfægtede beslutning ikke har udelukket, at agerkanterne således kan medføre visse udgifter i forbindelse med udførelsen af omstrukturering og omstilling.

66 Selv om Kommissionen havde en anden opfattelse under retsmødet, idet den benægtede, at agerkanterne kan medføre udgifter, som er berettiget til den pågældende støtte, kan det ikke udelukkes, at omkostninger til jordtilberedning, herunder dræningsarbejder og udgravning, som Den Franske Republik henviser til, også vedrører agerkanterne. Disse arbejder — og derfor de omkostninger, som de medfører — kan forbindes med ordningen for omstrukturering og omstilling af vindyrkningsarealer som omhandlet i artikel 11 i forordning nr. 1493/1999.

67 Da det først er under retsmødet, at Kommissionen har bestridt tilstedeværelsen af udgifter, som er forbundet med agerkanterne, kan det ikke bebrejdes Den Franske Republik, at den ikke har fremlagt detaljerede beviser, som gør det muligt at bevise det modsatte. Henset til, at det ikke kan udelukkes, at agerkanterne kan medføre udgifter, hvortil der kan ydes omstrukturerings- og omstillingsstøtte, bør dette argument fra Kommissionen følgelig forkastes.

68 På det praktiske plan er det i øvrigt tvivlsomt, at vinproducenten driver sit vindyrkningsreal i lyset af de forskellige parcellers diverse funktioner. Det er meget mere sandsynligt, at bruttobeløbet af de udgifter, som vinproducenten har afholdt, bliver divideret med antallet af hektar på hans ejendom. Den Franske Republik har derfor med rette antaget, at udelukkelsen af agerkanter ved tildeling af støtte ikke nødvendigvis fører til en begrænsning af udgifter. Støttebeløbet, som beregnes med henvisning til omstruktureringsomkostningerne for en parcel på en hektar, inklusive agerkanter, vil således fremover blive knyttet til et mindre areal. Reduktionen af det areal, som har opnået godtgørelse, vil således blive udlignet af forøgelsen af godtgørelsesbeløbet.

69 Kommissionen sigter følgelig, ved at fremføre en skarp sondring mellem forskellige vindyrkningsarealer, mod at skabe et kunstigt og unødvendigt begreb, som desuden ikke følger af de relevante fællesskabsretlige bestemmelser.

70 I øvrigt skal der med hensyn til spørgsmålet, om den franske betalingsordning frembyder de fornødne garantier for at sikre, at tærsklen for fællesskabsfinansiering ikke overskrides, bemærkes følgende.

71 Det fremgår for det første af akterne i hovedsagen, at de udgifter, som Den Franske Republik tog i betragtning for at fastlægge de beløb, som skal udbetales til vinproducenterne, er reelle, idet de respektive oplysninger blev indsamlet af de regionale landbrugsorganisationer.

72 For det andet vedtog Den Franske Republik to foranstaltninger med henblik på at sikre, at Fællesskabets tilskud til omstrukturerings- og omstillingsomkostningerne ikke overstiger 50% af disse omkostninger, dvs. at kun de systematiske omkostninger medtages i beregningen af beløbet, idet alle de lejlighedsvis forekommende omkostninger, som vinproducenterne har afholdt, udelukkes, og de faste satser fastsættes for at sikre, at den højest anvendte støttesats ikke overstiger 50% af den laveste omkostning til en plantning.

73 Det bemærkes, at tilstedeværelsen af en vis forskel mellem de faktiske udgifter og den tildelte støtte med vedtagelsen af en fast betalingsmetode ikke kan undgås. Agerkanterne er ikke afhængige af parcellens størrelse, men af dens form og begrænsninger i dyrkning og landbrugsmaskiners passage. Det følger heraf, at jo mindre parcellen er, jo højere er den procentdel af arealet, som ikke har vinstokke. Det er muligt, at ejeren af et lille vindyrkningsareal, som er uregelmæssigt formet, modtager et beløb, som er forholdsmæssigt større end ejeren af et stort vindyrkningsareal, som er rektangulært og fladt, og som omfatter agerkanter, som udgør 5% eller mindre af arealet. Forordning nr. 1493/1999 anerkender ikke desto mindre udtrykkeligt betalingen af faste beløb, hvilket nødvendigvis indebærer en vis tilnærmelse af de godtgørelser, som udbetales til forskellige vinproducenter, som hver især befinder sig i en forskellig situation. Denne unøjagtighed, som ikke kan undgås i forbindelse med beregningen af faste beløb, kan ikke i sig selv fortolkes som medførende et tab for fællesskabsbudgettet.

74 Med hensyn til risikoen for en overskridelse af tærsklen for fællesskabsfinansiering har Den Franske Republik fremlagt omfattende information, der vedrører to aspekter, som er relevante for nærværende sag.

75 For det første havde de franske myndigheder oplyst forligsorganet, at støttesatsen for vinproduktionsåret 2000/2001 med hensyn til omstrukturerings- og omstillingsaktioner varierede mellem 1 680 EUR pr. hektar og 7 170 EUR pr. hektar, i forhold til kriterier, som finder anvendelse på ansøgeren og oprindelsen af de plantningsrettigheder, som er blevet anvendt. Den gennemsnitlige sats var på 4 751 EUR pr. hektar, dvs. et beløb, der er væsentlig lavere end 7 716 EUR pr. hektar (et beløb, som svarer til 50% af omkostningen til en omstruktureringsaktion, som er vurderet til 15 432 EUR pr. hektar). Med hensyn til vinproduktionsåret 2001/2002 varierede støttesatsen mellem

2 170 og 8 000 EUR pr. hektar, og den gennemsnitlige sats var på 6 197 EUR pr. hektar, dvs. et beløb, der er lavere end 8 371 EUR pr. hektar (et beløb, som svarer til 50% af omkostningen til en omstruktureringsaktion, der er vurderet til 16 743 EUR pr. hektar). Følgelig er det gennemsnitlige tildelte støttebeløb, ifølge de oplysninger, som Den Franske Republik har fremlagt, meget lavere end den maksimale støttestats på 50%, som er fastsat i forordning nr. 1493/1999.

76 For det andet har de franske myndigheder godtgjort, at i et teoretisk tilfælde med anvendelse af næsten-ekstreme parametre, dvs. den maksimale støttesats ydet for produktionsåret 2000/2001, sammenlignet med den laveste omkostning til en plantning i den franske region Languedoc-Roussillon, og for en parcel, som er mindre end 80 ar, hvis agerkanter udgør 25% af det pågældende areal, er risikoen for en maksimal overskridelse af omkostningerne overordentlig lille og svarer til et beløb på 2 294 EUR for hele det franske område.

77 Med hensyn til Kommissionens indvendinger vedrørende berettigelsen af dette argument (jf. præmis 53 ovenfor) bemærkes, at Den Franske Republik har fremlagt den pågældende information som svar på en beregning, som er forelagt af Kommissionen som et eksempel i et memorandum, som blev tilstillet forligsorganet. Henset endvidere til den omstændighed, at de næsten-ekstreme parametre, som kendetegner den franske betalingsordning, er blevet anvendt til at foretage denne beregning, er det eksempel, som sagens parter har givet, tilstrækkeligt oplysende til at blive taget i betragtning.

78 Desuden bemærkes, at selv om denne information blev fremsendt med forsinkelse til forligsorganet, var Kommissionen i besiddelse af den på tidspunktet for vedtagelsen af den anfægtede beslutning. Under alle omstændigheder, ifølge artikel 1 i beslutning 94/442, »[foregriber] organets holdning […] ikke Kommissionens endelige beslutning«. Kommissionen var således i stand til at tage hensyn til denne information.

79 Det må desuden fastslås, at Kommissionen selv medgiver, at overskridelsen af tærsklen for fællesskabsfinansiering — hvis denne har fundet sted — kun vedrører et eller to enkeltstående tilfælde.

80 Eftersom det endelig allerede er blevet tilstrækkeligt godtgjort, at den franske ordning er i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 1493/1999 og artikel 13 i forordning nr. 1227/2000, er argumenterne fremført af parterne vedrørende den påståede sidestilling af plantningsrettighederne med omstrukturerings- og omstillingsordningen ikke relevante med henblik på denne sags afgørelse.

81 Under hensyn til de foranstående betragtninger må det antages, at den franske ordning for tildeling af omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen, og at der ikke foreligger nogen faktisk risiko for at overskride tærsklen for fællesskabsfinansiering som omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 1493/1999.

82 Som følge heraf har Kommissionen ved at udelukke udgifter, som er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne, fra EF-finansiering, tilsidesat bestemmelserne i artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999.

83 Nærværende anbringende skal derfor tages til følge.

84 Det følger heraf, at den anfægtede beslutning skal annulleres, uden at det er nødvendigt at gennemgå det andet anbringende.

Sagens omkostninger

85 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Den Franske Republiks påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Fjerde Afdeling)

1) Kommissionens beslutning 2005/579/EF af 20. juli 2005 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), »Garantisektionen«, annulleres, for så vidt som den udelukker et beløb på 13 519 122,05 EUR fra EF-finansiering i henhold til en korrektion, som er pålagt Den Franske Republik vedrørende fastsættelsen af de arealer, hvortil der kan ydes omstrukturerings- og omstillingsstøtte til vindyrkningsarealer for regnskabsårene 2001-2003.

2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

Czúcz Cooke Labucka

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 10. september 2008.

E. Coulon O. Czúcz

Justitssekretær Afdelingsformand